

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

Cap. VI. Ad bene eligendum statum Continentiæ, eamque seruandam,
necessariam esse Dei voationem eumq[ue] sufficientia auxilia & media
omnibus præstare

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

In Mat. 19.

Experien-
tiam sua-
rum utrum
quis habeat.Trident.
Sess. 25. c. 15.
Sexdecim
anni voto
faciendo
sufficiunt.
Lib. 2. de
virginit.
S. Aug. de
S. Virg. c. 16.
S. Hiero E
pist ad Eu
stoch de
VirginitateVocatio Dei
in statu eli-
gendo ne-
cessaria
ad Mat. 19. 11.

occurrat, & resistat. Alioquin melius est Castitatem non vouere, quam po-
votum, illam non seruare; & in prælio contra eam insurgente succumbere.
Et ideo S. Hieronymus dixit, vnusquisque consideret vires suas, vt cum po-
sit Virginitatem implere præcepta, vota scilicet Virginitatis, antequam illa
dat, siquidem ad ea edenda non obligatur. Ne autem deceptio aliqua in
considerationi inferatur, aptum consilium est, experientiæ in aliquam præ-
habere facultatis, quam quis habet ad votum in sæculo manens seruandum.
Quare ordinariè loquendo tutius est, primum facere votum ad certum
quot tempus, ad annum v. g. vt ex eo experientia sumatur ad votum perpe-
tuum edendum. Plurimum etiam refert, vt vouens ad eam ætatem perue-
nerit, vt intelligere possit, quantum sit onus, quod sibi per votum imponit.
Cum autem Ecclesia ad religiosam professionem edendam constituat se-
decim annos: hæc ætas pro quocumque castitatis voto edendo sufficiens
plerimum enim refert ab ipsa iuuentute firmiter illam amplecti, modo ad
adhibere conditiones discretionis, & maturitatis. Nam (vt S. Ambrosius ait)
non est reiicienda ætas iuuenilis; sed animus & propositum est examinandum.
Sancta enim Tecla non ex senectute, sed ex virtute fuit approbata.
omnis ætas Deo apta, est Christo perfecta. Ne miretis, quod iuuenes pro-
teantur. Castitatem: cum etiam subeant martyrium. an dubitare licet, puer
ætatem posse seruare continentiam; quæ confiteri potest Fidem, etiam in
effusione sanguinis? Denique ad votum castitatis edendum, maximè at-
tenda est vocatio Dei, à qua præcipue oritur virtus & facultas ad eam
uandam. Vt proximo capite apparebit.

CAPVT VI.

AD BENE ELIGENDVM STATVM CONTINEN-
tia, eamque seruandam, necessariam esse Dei vocationem: eamque sufficientem
auxilia & media omnibus prestare.

PERPETVÆ Castitatis excellentiæ, & grauissimæ eius pugne latis pe-
tuadent; neminem proprijs viribus eligere posse, sicut oportet, excelsæ
ad eam difficilem statum; neque Continentiam promittere, nec per-
missam seruare: nisi à Sancta Dei vocatione & inspiratione præueniantur
& adiuuentur. Quod satis expresse insinuauit Saluator noster suis Apolloni
dicentibus: nisi liceret libellum repudij vxori dare, expedire non nuberet.
respondit enim: non omnes capiunt verbum istud sed quibus datum est. In quibus
verbis non voluit supremus noster Magister vt Hæretici carnaliter
suam carnalitatem excusandam fingunt, affirmare, continentiam esse donum
Dei, Sicut est Prophetia, & donum linguarum, & alia gratiæ gratis data
quæ non à libertate nostra, sed à sola libertate Dei, illas, cui voluerit, deponit.

dependet: nam Castitas, à libero nostro arbitrio dependet; & in libertate nostra elpositum, eius statum amplecti, aut non accipere: sed illud est verum: quod non à solo arbitrio nostro, sed præcipue à vocatione & inspiratione spiritus sancti, dependeat: qui est paranympus, & mediator animarum, quæ accipere, turæ sunt Christum in sponsum. Nam quæadmodum ad viros spectat, vxores eligere, quas in sponsis accipiant: ipsi tamen etiam consentientibus, ac desponsationem acceptantibus: ita Dei proprium est, virginitatem, & perpetuam castitatem inspirare; & animas eligere, quæ illam seruent, ut ipsius sint sponsæ: ipsi tamen tali inspirationi consentientibus: nã absque libero illarum consensu, non perficiuntur hæ nuptiæ; nec vlla infertur vis, nec obligatio imponitur eum statum eligendi. Ac propterea addidit ipse Saluator: *qui potest capere, capiat*: quasi dixerit: vnusquisque potest libere hunc statum capere, aut non capere. Qui autem Dei inspirationem & motionem in se sentit; & suauem impullum, & facultates ad illum amplectendum: merito illum acceptabit.

Ad cuius maiorem explicationem est aduertendum: duplicem esse modum vocationis ad statum perpetuæ continentiæ. *Primus* est generalis, quo Dominus noster tanquam ad rem maioris perfectionis exhortatur; & auxilia sufficientia ad eam custodiendam offert: cum in modum, quo sanctus Apostolus dixit *de Virginitatibus*, siue de Castitate *preceptum Domini non habeo: consilium autem do*, qui modus vocationis omnibus Christianis est communis; & omnes possunt eam acceptare. & Apostolicum sequi consilium: de quo S. Ambrosius Virgines alloquens dixit: quis poterit melius vobis dare consilium, quam ipsum vas electionis? & quem sponsum excellentiorem eligere potestis? quibus licet sponsum eligere: non licet Deum præferre: Præter hanc vocationem est alia magis particularis, inclinans, & interius impellens voluntatem cum magna suauitate & efficacia ad Castitatis statum matrimonio relicto eligendum: sed hæc non omnibus conceditur: sed ijs, quos Dominus noster suprema sua prouidentia ad id præelegit: ipsi enim competit, inclinationes & propensiones distribuere ad omnes Ecclesiæ status, ita ut non desint, qui illos eligant, & amplectantur. Et de hac vocatione loquutus est Apostolus, cum dixit: *volo & opto, omnes vos esse continentibus sicut me ipsum: sed vnusquisque proprium donum habet ex Deo alius quidem sic, alius vero sic*: hoc est vnus speciali vocatione amplectitur statum continentie, & alius matrimonij: & hanc vocationem ipse appellat proprium donum ex Deo.

S. I.

ERIT AVTEM opere precium, admirandos modos & vias explicare, quibus Deus D. N. specialem huiusmodi vocationem dirigit: vehementer

L 3

tribuens

Castitas à libero hominis arbitrio dependet.

Nulla est obligatio ad castitatis statum eligendum.

Communis modus vocationis.
1. Cor. 7. 25.
In Exhort. ad Virginitatem.
Lib. 3. de Virginitate.

Particularis modus vocationis.

1. Cor. 7. 7

tribuens impulsus ac desideria huius status; illustrans diuina sua face in lectum ad virginitatis & Castitatis excellentiæ agnoscendas; & ad magnum eius affectum concipiendum; onera verò, & molestias matrimonij horrorem ex eo sentiendum.

1.
Aliquos Deus vocat per seipsum.

2.
Aliquos per conciones.

3.
Alios per preces Angelorum.

4.
d Psal. 14.
15.
Aliquos vocat per media humana.

ALIQUANDO id facit Dominus noster per se ipsum solam absque medio: sicut beatissimæ Virgini inspirauit votum virginitatis; nec cessat quotidie idem facere cum ijs, qui se dedunt orationi, & lectioni piorum fratrum, & alijs pijs exercitijs: in quibus huiusmodi inspirationes sunt frequentiores. Aliquando adhibet medium concionum, exhortationum, & sermonum per concionatores & Magistros spirituales, qui Castitatem persudant, sicut retulimus supra, aliquos Apostolos, ac Doctores eam aliquibus sanctis persuasisse. Aliquando etiam prodigiosis aliquibus vitur medijs instantiam, & preces Angelorum Custodum, qui multò libentius statum hunc inspirant, ob maiorem similitudinem, quam habet cum suo. In qua admirabilem se præbuit Prouidentia diuina erga Sanctam Cæciliam, cuius que sponsum Valerianum, & affinem Tiburtium. Eius enim Virginis rationes aded fuerunt ex Dei virtute efficaces; vt suum sponsum diuitem amabilem, & iuuenem ita vincerent ac subicerent: vt ferocia eius sensualitatis impetus reprimeretur; amplecteretur verò ipsam castitatem: descendens de caelo Angelo cum duobus fectis ex lilijs & stribus paradisi confectis quorum odore valde ambo recreabantur & ad suam Castitatem seruandam excitabantur. Et iucundissimus ac prodigiosus eorum odor permouit Tiburtium ad eos ipsos imitandos. Suauissima quoque virtutis huius fragrantia, quæ præluet in ijs personis, quæ illam excellenter colunt: multos adtrahit; vt eam amplectantur. Propterea enim David dixit: *adducentur virgines* sequentes ipsam Reginam. Interdum etiam eandem vocationem proponit per media magis humana, vt scilicet eligat aliquis statum continentis potius ex necessitate; quam voluntate; sed ipsam necessitatem conuertit in materiam virtutis, quod faciunt multæ Virgines nobiles, quæ commoditatem habent, nuberent; sed quia eam non habent, statuunt viuere in perpetua Castitate. Sed solet Dominus noster hanc earum intentionem tanta gratiæ suæ abundantia extollere, vt quod alias quodammodo coactum erat: conuertat in iucundum & gratum: ita vt dolerent, si eum non legissent. Et id totum signum est & indicium Dei vocationis, qui prouidentia sua impossibilitatem, & difficultatem contrahendi matrimonij edidit, vt Virgines eas seruaret. Et ob eandem rationem, qui ratione suæ constitutionis corporalis, aut cõtinui alicuius morbi apti nõ sunt ad matrimonium: possunt hoc ipsum tanquam indicium accipere voluntatis Dei, & suæ ad perpetuam castitatem vocationis, vt talem statum eligant, adeoq; libenter acce-

ter acce-

ter acceptent; atq; si liberum ipsis fuisset, illum amplecti aut reijcere. Nam, si huiusmodi homines possint vel ipso desiderio lethaliter peccare, licet ad ipsam opus peruenire non possint, quemadmodum dixit Ecclesiasticus *concupiscenti. Sadonis de uirginant ueneculam* (ita è contra idem plurimum promereri possunt, efficaci continendi voluntate renunciano ipsi operietiam ad illud perpetrandum apri fuissent. Et in hoc ait S. Hieronymus eduxisse Danielem cū tribus suis socijs, quos Scriptura Sacra videtur f. *Eunuchos* appellare, eo quod Castitatem naturalem in virtutem gloriosissimam conuerterint. Quamuis alij Doctores valde graues asserant: hoc nomine illos appellari, non ob naturalem defectum, quem habuerunt, sed ob puritatem castitatis animæ eorum quasi innatæ.

Quare diuina vocatio & electio pro indicio suo præferre solet fundamentū bonæ naturalis Constitutionis, quietè ac suauiter ad continentiam propendentis absq; vehementia passionū. Vult enim Deus D. N. naturæ fundamenta iacere, apta & conformia ædificio, quod sua gratia erigere molitur. Et quæ admodum vehementer propensis; & passionum, quibus quodammodo vrutur, vehementia impugnat, suadere solemus, vt matrimoniū inear: eò quod magnū videatur indicium, Deum illos velle statum illū assumere: ita meritò consiliac suaderi potest perpetua castitas ijs, qui proportionatam inclinationē & complexionē ad eam seruandam habent: illud enim signū est diuinæ ad eam amplectendæ vocationis. Quamuis hoc signū solum, non sit vere sufficiens, sicut neq; eius defectus est certū indicium, quod vocatio diuina desit. Multi enim reuera vocati à Deo ad egregiū hoc ceptū. graues patiuntur pugnas: supplere scilicet gratia Vocationis quod natura nō cōcessit. Quare potius conijcendi sunt oculi in vehementiam inspirationū, & impulsum interiorū; & in affectū ipsius voluntatis ad eam amplectendā. siue ad id impellatur à cælestibus illustrationibus; siue à rationibus, quæ per ratiocinationem ostendunt, huius status conuenientiam, contrarij verò adferunt horrorem quendam. Obseruandæ tamen sunt regulæ & monita, quæ ad eligendum statum posita fuerunt in primo tractatu secundi Tomi.

§. II.

NE tamen quis deterreatur ab Electione celsissimi huius status timore suæ imbecillitatis, aut si iam illum accepit, animo deficiat, quasi non possit seruare quod obtulit aut promissit: est diligenter aduertendum gratiam diuinæ vocationis ad statum Castitatis, adferre secum auxilia sufficientia, vt per totam vitam castè viuere possimus, nisi nobis ipsis defimus. Deus enim nunquam vocat, nisi ad id quod est possibile, neque consolat, nisi quod sit factibile. Et quamuis dicat neminem posse esse castum, *ansi cui id sit è cælo datum*: simul tamen cū inuocatur

castita-

Per motum aliquos vocat ad castitatem. Eccl. 20. 2 Lib. 1. cōtra Iouinia. Iosephi lib. 10 Antig. f. Daniel. 7. S. Doroz. in synopsi S. Epith. in vita Danielis. Lyræ. vide Petrus in Daniel. 1.

Gratia vocationis ad hunc statum adfert sufficientia auxilia.

*Homo libere
debet con-
sentire in spi-
rationibus.
Homil. 63.
in Mat. 19. c.
Et S. Hiero-
nymus ibi-
dem.*

*In dictum
inuid: cum
consumasset
IESVS hos
Sermones
inclinatio
sola ad ca-
stitatem non
sufficit nisi
concurrat
Deus.*

b Rom. 9. 10

*Gratia non
debet esse
impotentior
naturā
c Mat. 9. 12*

*Homil. 6.
in Mat.*

c Mat. 13. 9.

castitatem, ex parte sua offert auxilia ad eam seruandam. Hæc autem sunt præcipue illustrationes, inspirationes, & impulsus permoventes ad executionem mediatorum, quibus illa custoditur. Sed necesse est homini consentire, & ex parte sua facere quod potest ac debet, ne reiicere omnia in solum Deum. Non existimes (ait S. Chryostomus) continentiam dari, aut forte, aut necessitate: datur enim potius eam sponte sua eligentibus, & ab ipso Domino petentibus. Sed dicitur Deus illam daturus, ut intelligatur, quam sit nobis necessarium auxilium cæleste ad eam obtinendam; & simul appareat eius excellentia, ac in custodienda difficultas. Idem confirmat S. Gregorius Nazianzenus alia ratione valde efficaci: Ne decipiatis, inquit existimans, sicut solent hæretici: alios homines habere naturam debeatam ad castitatem & virtutem; alios vero ad luxuriam & vitium; alios autem cum quadam ad utrumque indifferentia. Quamuis enim verum sit: alios maiorem habere inclinationem & aptitudinem ad Castitatem & virtutes quam alij: non tamen sola illa sufficit, nisi Deus, & ratio eam excitet, & impellat, ut exeat in opus. Quemadmodum si lex nunquam scintillas emitteret, excussorio ferro percutitur. Quando autem audis eos esse continentem quibus datum est: necesse est addere: ijs datur esse, qui accipere volunt. Ac propterea dixit Apostolus, *non esse volentis neque currentis, sed miseræ Dei:* hoc enim voluit dicere: quod velle, non sit solius hominis volentis: neque currere, solius currentis: sed etiam ipsius Dei inspirantis, ipsum velle & currere: & ipsa electio, qua homo hunc eligit statum, est diuinum beneficium. Ad eam enim faciendam simul concurrunt humana voluntas eligens, & gratia diuina electionem ipsam inspirans, & præueniens, ac excitans, ut fiat. Et quoniam ab eius misericordia provenit inspiratio ad eligendam continentiam ab eadem etiam auxilium proveniat ad custodiendam.

Hæc distinctius explicuit Christus D. N. similitudine Eunuchorum cuius superius fecimus mentionem. Non enim minus potes debet esse gratia, quam ipsa natura; nec amor regni colorum minus efficax, quam ars, & industria hominum. Cum igitur aliqui Castitatem seruent ex naturali complexione, aut humana industria, quæ illos ad matrimonium fecit ineptos: erit valde possibile, & iucundum alijs, id præstare ex diuina gratia, & propter amoris æterni præmij. Sed addidit statim Dominus, *qui potest capere capiat:* ut hac ratione (ait S. Chryostomus) extimularer nos ad excelsum adeo, ac difficilem statum aggredendum: submonens interim non magnam diligentiam ac fortitudine opus esse ad illum obtinendum: non tamen esse impossibile. Quare quemadmodum Christus D. N. cum in suis concionibus audientibus dicebat, *qui habet aures audiendi audiat:* vehementer optabat, omnes audire doctrinam suam; & quod in se erat, sufficientia præbebat auxilia

vt interiōre auditum haberent ad eam audiendam: & omnes poterāt libere eam audire, acceptare, si volebāt: ita etiā, dum castitatē consulēs, dicit: *qui potest capere & accipiat*, ostendit desiderium suū, vt omnes, quibus ille ipsam inspiraret, eam amplectantur; offertque auxilia, ad eam obtinendā: quam re ipsa obtinebūt, si quod in ipsis est, media adhibuerint, quæ ipse Saluator ad ea proposuit, & quæ etiā nūc, inspirat cuius: quæ in genere ad quatuor reuocatur.

PRIMUM est *Oratio*, qua sollicitè agatur, vt illa auxilia eorumque efficacitas impetretur. Nemo (ait Origines) a custodia castitatis se exculet, eo quod Redemptor noster dixerit, eos tantum eam seruare, quibus datum est: nam ipse Saluator dixit etiam: *et petite & dabitur vobis; & omnis qui petit accipit*. Petat igitur cum fide & fiducia Continētiā, & dabitur illi. Et si non dabitur, eo quod sit amicus: *dabitur, tamen propter improbitatem & importunitatem petendi*. Memor esto, quod f. *Jacob luctabatur cum Angelo tota nocte vsque mane*: & eius lucta erant orationes & lacrymæ, vt insinuat Oseas, cum dixit: *g. fleuit, & rogauit eum, ac denique impetrauit, vt ipsi benediceret qui tetigit neruum femoris eius, & statim emarcuit; & nomen Jacob, quod luctatorem, significat, mutauit ei in nomen Israel, quod significat fortem contra Deum, aut videntem Deū*. vt ex hoc intelligas, orationibus, lacrymis, prolixis vigilijs, & importunis precibus obtineri caelestem benedictionem & victoriā de sensualitate significata per femoris neruum: quem Deus exsiccauit, dum eam gratiæ suæ abundantia mortificauit, concedens etiam fortitudinis donum, quo posset victoriā prosequi; donumque contemplationis ijs promissā, h. *qui mundo sunt corde*. Hoc medio sæpius utebatur S. Augustinus orans Deū Dominum nostrum pijsimis hisce verbis: O amor qui semper ardes, & nunquam extingueris? Deus meus charitas infinita, accende me. Continētiā iubes, da quod iubes, & iube quod vis. Tota spes mea non nititur nisi in magna valde misericordia tua. Da quod iubes, & iube quod vis.

ORATIONI coniungenda est prompta & ad nutum obedientia in rebus omnibus, quas Deus iubet, & inspirat; speciatim in ijs, quæ sunt media ad seruandam castitatem: ita vt statuas certò, te velle valde exactè spiritui diuino parere: vt sic caro tua sit obediens, tuoque spiritui subiecta. Nam quemadmodum Adami inobediētia, effrenem fecit sensualitatem, laxauitque habenas turpibus luxuriæ motibus: (nam statim atque diuinum præceptum Adamus & Eua transgressi sunt, valde erubuerunt, quod se nudos aspicerent, fædosque aded motus in se experirentur). Et, vt S. Augustinus ait, inobediētia carnis rebellis promulgabat spiritus inobediētiā: ita è contra Obediētia spiritus erga Deum efficiet, vt caro aduersus spiritum non ita rebellet: vt contra eum præualeat. Ac propterea forte S. Petrus dixit: *animas vestras castitate in obedientia charitatis*, quasi dixerit si animas vestras vultis habere ca-

I.

Traclat. 7.
in cap. 9.
Matt.
c. Luc. 11. 9.

l. Genes. 32.
25. 26.
g. Osee. 12. 4

h. Mat. 5. 8.
Lib. 10. de
Ciuit. c. 29

>>

>>

>>

>>

2.

Prompta
obediētia
necessaria
est in inspi-
rationibus.
Lib. 4. de
Ciuit. c. 17.
& lib. 11. de
Gen. ad li-
ceram. c. 31.
i. Petri. 1.
22.

stas, amplectimini obedientiam perfectam, innitentem charitati: ex obedientia enim & charitate procedet Castitas.

Hic addendum est tertium efficacissimum medium, frequentia sacra *Communio*. Valde enim singulari providentia Christus D. N. cum in leg. Evangelica statum hunc Virginitatis & Castitatis perpetuam institueret; & iugalem Castitatem multo plus, quam alias constringeret instituit etiam sanctissimum Altaris Sacramentum, in quo castissimam suam carnem, & preciosissimum sanguinem panis & vini accidentibus tecta nobis tradidit: ut Caro eius nobis tangens castam efficiat; & emarcescat in nobis nervus sensualis amoris inveniuntis: ideoque Sanctus Cyrillus ait: communione sacram temperate memorem membrorum nostrorum Legem; & extinguere tentationes ac turbationes animarum nostrarum. Sed expressius adhuc Zacharias Propheta dicit hoc Sacramentum appellavit, *vinum germen virgines*; ita providere Domino nostro, ut *vinum*; quod esse solet instrumentum *luxuria*, medium esse efficacissimum ad generandam & conservandam Virginitatem virtute sanguinis sub ipsius accidentibus latentis. Fuit quoque eiusdem Domini mens, & oblatum, ut quemadmodum ex prohibiti fructus comestione *luxuria* fuit in mundum ingressa; ita per summptionem huius panis, vitæ illa repellatur. Comestio illa frænum abstulit carni; hæc efficacius illi frænum imponit; & ita sententia illa Ecclesiæ impletur, quæ dicit: *Gustus saucianis, & gustus sanavit*. Cum igitur Dominus noster (ut dixit David) *mensam hanc paraverit adversus omnes tentationes, & eos, qui tribulant nos*; eamque straverit in conspectu meo, ut omnibus esset spectabilis, & liceret diuinum hunc panem ex ea lumere, quoties tentationes experiremur, ne eis succumberemus: sibi ipsi tribuat, qui illum nobis menses sicut oportet, deficiat in tentationibus *luxuria*, & iacturam facit *Castitatis*.

QUARTUM medium, quod secundo est valde affine & omnium trium fructus valde insignis, est strenua, valdeque attendenda motuum sensualium, & omnium internarum, & externarum, quibus illi fontetur & relaxatur, *mortificatio*. Inter has mortificationes valde eminent *Cilicia*, *Disciplina*, siue *flagella*; *ieiunia*, *Vigilia*, & asperitates aliæ corporales, de quarum utilitatibus fufius actum est in tractatu de *Pœnitentia*: hancque valde efficaces ad carnis impetus continendos & frændandos. Hoc significare voluit naturalis ille instinctus, siue boni spiritus impulsus, quo Adamus, & Eva statim atque tarpes in se motus adverterunt, *in consuetum folia ficus, & fecerunt sibi peria, & omam*, quibus se tegerent: quæ folia, (ut advertit Iteneus circa hæc materiam) quædo carni applicantur instar *cilicij*, valde eam pungunt, & molestiam adferunt. Quæ actione quodammodo protestatus est Adamus: antequam dicitur sui vulneris esse pœnitentiam, mortificationem, & castigationem carnis: & quasi verbis diceret, *cognosco, quod sum dignus tali tegumento, quod debet*

3.
Frequens
Communio
necessaria
est castit.

Lib. 4. in
Ioan. cap. 17.

k Zacha. 9.
17.
l Ephes. 5. 18.

Sumptio
Eucharistie
frangat luxuriam.
in Psal. 22.
5.

4.
Strenua omni
passio
mum mortificatio
castitatis necessaria.
Tomo 1.
Tract. 3.

n Genes. 3. 7
Lib. 3. ad
uersus hereticos
cap. 37.

